

ninger som Østifternes og nørrejydske Landejendomsbesidderes Kreditforening i deres Administrationsudgifter ere nede under 7 Øre, nøjagtig 6.9 Øre. Naar de største Kreditforeninger kunne administrere for 7 Øre pr. 100 Kr., tror jeg ikke, den ny Hypotekbank behøver at betale 25 Øre pr. 100 Kr. til Administrationen.

Der har været Tale om Statsgaranti over det hele. Det tror jeg ikke er nødvendigt, og jeg tror heller ikke, det vil være heldigt, det har jeg altid været ængstelig for, og det vil jeg ogsaa tage Afstand fra her. Dersom man tænker sig, at Staten skal være Selvskyldnerkautionist for sine Borgeres Gæld, hvor det drejer sig om mindst en Milliard, ligger det i Sagens Natur, at selv om man siger: Det har ikke stort at betyde herhjemme, for det er mere en nominal Garanti, saa er der dog noget berettiget i, hvad Finansminister Estrup plejede at sige under de gamle Forhandlinger om denne Statsgaranti — i hvilken Henseende han særlig ogsaa støttedes af et æret Medlem, som havde Sæde i dette Ting, Professor Scharling —, at det vilde i alt Fald have den Betydning, at hvis Staten selv vilde laane Penge paa det franske Marked, hvor den kan faa det billigst, vilde man faa at mærke, at paa det samme Marked hæfter den samme Stat ikke alene for sine 200 Mill. Kr., som den selv skylder, men tilige som Selvskyldnerkautionist for 1,000 Mill. Kr. af dens Statsborgeres Skyld. Thi man vil da fra dette Pengemarked svare denne Stat, at dens Kredit vilde have været bedre, hvis ikke den var Selvskyldner for de 1,000 Mill. Kr. af sine Borgeres Gæld. Jeg tror ikke, man kan komme bort fra, at der er nogen Mening heri.

Nu tror jeg, at jeg har udtalt mig tilstrækkeligt om det Forslag, jeg, som sagt, hilser med Glæde, og som jeg ønsker maa blive ophøjet til Lov endog i denne Samling og saa tidlig, at vi kunne begynde at drage Nytte af det til 11. Juni Termin. Der har paa Kreditforeningsmøder og Repræsentantmøder været udtalt det Ønske, at Folketinget og Rigsdagen nu kunde tilendebringe Behandlingen af et Forslag, som man havde ventet paa saa længe, og som der var arbejdet saa meget paa, og som nu forelaa i en saadan Skikkelse, at man mente, der ikke behøvedes nogen videre Forandring deri. Der var endog dem, som vare sangvinske nok til at mene, at man kunde begynde til den 11. December Termin, men man ønskede i alt Fald, at Lovforslaget kunde blive færdigt til

Juni Termin. Vi have ventet længe nok paa at faa et saadant Pengeinstitut, som kunde skaffe os den højeste Pris paa de Værdipapirer, vi eksportere.

Frederiksen: Efter det Foredrag, vi før hørte fra den højtærede Finansminister, og efter det, som nu blev holdt af det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem), skal jeg fatte mig i meget stor Korthed. Men da jeg har faaet Ordet, vil jeg ikke undlade at udtale min Tak til den højtærede Finansminister, fordi han har fremsat dette Forslag. Naar det er sagt fra forskellige Sider i disse Dage, at dette Forslag jo er en gammel Bekendt, som man i mange Aar har talt om her i Rigsdagen, og at der ogsaa flere Gange har været fremsat Forslag om en Hypotekbank for Danmark, vil jeg gerne have Lov til at understrege, at det er første Gang, der her fremkommer et Forslag, som har vundet saa ubetinget Tilslutning som netop dette, idet det ikke alene er alle de Grundejere, der søge Laan i Kreditforeningerne, der ere glade ved dette Lovforslag, men ogsaa selve Kreditforeningernes Direktioner. Saa vidt jeg ved, hilse de alle dette Forslag med Glæde, netop fordi det ikke i nogen Maade indskrænker Kreditforeningernes Selvstyre, og det er jo dette, som er en af Hovedforskellene paa dette Forslag og de Forslag, som tidligere have været behandlede her i Tinget angaaende den samme Sag. Jeg føler mig ogsaa ganske overbevist om, at dette Forslag vil gøre sin Nytte. At det vil hæve Kursen paa Kreditforeningsobligationerne i de aabne Serier, er jeg ganske overbevist om. Der blev rigtignok fra en Taler i Gaar sagt, at det ikke kunde være meget, og efter at vedkommende havde oplæst forskellige Kurser, som den norske Hypotekbanks Obligationer i Øjeblikket noteredes til paa den franske Børs, kom han til det Resultat, at det saa ikke kunde være mere end maaske højst et Par Procent, der kunde være Tale om, at en saadan Lov i Øjeblikket vilde højne vore Kreditforeningsobligationer. Men selv om dette er Tilfældet — og nu oplyste forøvrigt den ærede Finansminister, at man ikke kunde regne efter, hvad der noteredes i dette Øjeblik —, saa siger jeg, at en Forhøjelse af Kreditforeningsobligationernes Kurs med 2 pCt. er noget, som — det vide alle vi, der have arbejdet i Kreditforeningerne og derved ogsaa have haft en Del at gøre med de Grundejere, som søge Laan i Kreditforeningerne — de paagældende